

Frågor och svar

Välkomna, jag kommer med välsignelser, mina käraste vänner, välsignad är denna stund. Jag kommer att svara på era frågor efter bästa förmåga.

FRÅGA: Jag har två frågor i samband med det förra föredraget. Den första är: Jag förstod att den inre viljan som du talade om, har sitt ursprung i det övermedvetna. Det var oklart för mig om den yttre viljan då kommer från en kombination av det medvetna och det undermedvetna?

SVAR: Ja, det stämmer. En kombination av det medvetna och olika nivåer av det undermedvetna sinnet.

FRÅGA: Den andra relaterar till den andra delen av föredraget, där det framhölls att vi ofta gör den osjälviska handlingen för att vi tror att det förväntas av oss och därför betraktas själviskhet som angenämt. Jag skulle vilja fråga vilken koppling eller vilket samband det skulle finnas i det motsatta, med vilket jag menar att vi lever i en materialistisk och ganska självisk värld och vad världen ofta tycks kräva är att vi ska vara själviska och opportunistiska. När vi inte är det, anses vi vara tokiga eller enfaldiga eller dumma i huvudet eller vad som helst. Ibland kanske vi då strävar efter att bli mer själviska än vi egentligen känner för att vara.

SVAR: Den här frågan berör ett ämne som jag med all sannolikhet kommer att behandla i nästa föredrag. Men under tiden ska jag säga detta: Det du frågar om visar att det finns ytterligare en konflikt i den mänskliga själen. Det berör ett mycket grundläggande mänskligt problem, nämligen att ni ofta förnekar den ädlaste delen av er natur, vissa i större utsträckning, andra i mindre. Kärlek, osjälviskhet, känsla, sympati, tillgivenhet och så vidare, är välgrundade kvaliteter som ni ofta skäms över. Ni kan alla upptäcka detta element inom er. Jag kommer inte att gå in på ämnet nu. Detta är inte rätt tillfälle. Men för att svara på din fråga, ska jag nämna att denna allmänna mänskliga konflikt bidrar ytterligare till förvirringen. Ni lär er å ena sidan att det är fel att vara självisk, samtidigt skulle ni vilja vara det, i tron om att det är fördelaktigt. Således är ni osjälviska på ett tvångsmässigt sätt. Det sanna jaget inom er trängtar å andra sidan efter att vara välvilligt, kärleksfullt och osjälviskt, men det tycks då för er som att världen ser ner på er för det, så ofta blir ni tvångsmässigt själviska. Ni är därför både själviska och osjälviska på ett tvångsmässigt sätt och

på ingetdera sätt agerar ni utifrån ert sanna, ärliga, jag. Konflikten är alltså tvåfaldig eller snarare fyrfaldig. Vardera tendensen – den själviska samt den osjälviska – motarbetas av behovet av att anpassa sig till en viss omgivnings förväntningar. Vardera tendensen representerar därmed förväntningarna i den omgivningen och representerar därmed ett dubbelt problem. Dessa problem kan givetvis inte uppstå enbart utifrån rådande massbilder. De har alltid sina rötter i personliga psykologiska konflikter. Resultatet av denna fyrfaldiga konflikt är att ni känner skuld för att vara själviska och skuld och skam för att vara osjälviska.

FRÅGA: Du sa: ”För att lyckas måste den yttre viljan upprätthållas av den inre viljan. I den utsträckning som den inre viljan är verksam, i samma utsträckning blir resultatet framgångsrikt.” Som jag nu förstår, är framgång och önskans uppfyllelse avhängiga den inre viljans klarhet och styrka. I ett föredrag i september eller oktober sa du att hos en lägre utvecklad person är samvetet kanske inte är så starkt eller saknas till och med. Hans önskeförmåga kan därmed fungera även om motiven är orena. Enbart det faktum att de orena själviska motiven blir medvetna, gör att förmågan att önska fungerar bättre.

SVAR: Detta är helt sant. Förmågan att önska fungerar om önskan är obehindrad av motströmmar. Det är därför ofta så att andligt lägre utvecklade människor, med ett mindre samvete, inte hindras av samvetskval. Förmågan att önska är därför fri från motstridiga riktningar och flödar utan hinder. Denna förmåga att önska kan mycket väl komma från den yttre viljan och ändå vara framgångsrik. Den yttre viljan kan lyckas. Jag sa inte att den inte gör det. Men hur varaktig och hur tillfredsställande resultatet är, kommer att bero på den inre viljans närvaro. Om du har ett stort mått av viljekraft som kommer från den yttre viljan, kan den inre viljan vara där i viss utsträckning, men den är grumlig, den är täckt av den yttre viljan som kan komma från såväl sunda som osunda motiv. Den yttre viljan kan lyckas om den är relativt obehindrad av inre, ofta omedvetna samvetskval och andra hinder. Men den kommer vanligtvis att lämna en eftersmak av otillfredsställelse och även frustration, medan resultatet som frambringas av den inre viljan alltid är mycket tillfredsställande. Fick du klarhet i din fråga? [Ja, tack så mycket.]

FRÅGA: I en diskussion nyligen i vår grupp, uttryckte en av våra vänner tanken om att bön var ett tecken på svaghet och han motsatte sig därför att be. Jag fick lära mig att bönen utgör det medel med vilket Guds kraft frigörs i det mänskliga livet. Skulle du kanske vilja tala om bönen generellt och jag har också tre specifika frågor. Den ena är: finns det någon rimlig grund för oss att be för andra?

SVAR: Ja, det finns absolut en rimlig grund för att be för andra. Men frågan kan uppstå hos vissa av er: ”Vad händer om jag ber om något för en annan person som den andra personen inte kan ta emot på grund av sina egna inre hinder?” Detta är en giltig fråga. Bönen är likväl bra, riktig och

fördelaktig. Men bönen besvaras inte nödvändigtvis exakt på det sätt som du trodde eller som den berörda personen kanske hade önskat. Detta kanske inte är möjligt. Men den skapar utan tvivel harmoniska strömmar och krafter. Detta har en verkan. Det är som om din kärlek vidrör en annan persons hjärta. När du ber och önskar gott för en annan person, genererar det en ren kraft, en ren verkan som frambringar resultat runt omkring dig. Låt oss anta att detta inte kan påverka den berörda personen på grund av att han eller hon är så avskuren från verkligheten, från de andliga krafterna. Den här kraften fungerar likväl och har sin verkan i universum och gynnar därför många, inbegripet dig själv och även den särskilda personen som befinner sig i mörker, men vid en senare tidpunkt. För kärleken och den goda viljan som du genererar genom att be för en annan person, gör definitivt ett avtryck på de kosmiska krafterna och det har också en bestämd verkan på din egen själ genom den osjälviska kärleken och de goda tankarna, genom de konstruktiva önskningarna som inte har något med dina själviska syften att göra. Den bästa bönen för en annan person kan formuleras i ord där man ber om att den andra personen får den vägledningen, inspirationen och insikten som är mest nödvändig vid den särskilda tidpunkten. I detta ingår allting.

Det du sa om en vän som känner att bön är en svaghet, är naturligtvis en känslomässig, undermedveten och ologisk reaktion som förmodligen inte har något att göra med hans medvetna tankar om ämnet. Jag tror att personen i fråga är väl medveten om det faktum att detta är en av dessa typiska felaktiga slutsatser som ni ofta hittar i det omedvetna. Det är oerhört viktigt att upptäcka sådana felaktiga slutsatser i det omedvetna sinnet. Många av er bär på liknande omedvetna missuppfattningar utan att vara medvetna om dem. Att hitta dessa ologiska slutsatser är det första steget mot att skapa ordning i ditt inre universum, din själ. Det är i sanning i själva verket ett tecken på styrka om man kan be om något. Att inte kunna be om något på grund av högmod är ingenting annat än svaghet. Men att ta reda på var och på vilket sätt detta felaktiga element finns – och det finns hos er alla i viss utsträckning – utgör grunden för att rätta till sådana missuppfattningar, som kanske endast ligger i era känslor och inte alls i era tankar. Då och bara då kan ni ersätta missuppfattningen med den riktiga uppfattningen. Men ta reda på var ni känner på det sättet, även om ni inte tror att ni gör det. Alla behöver inte känna det kring bönen. Men många av er kanske känner det kring att be en annan människa om en tjänst. Det är i grunden samma sak.

FRÅGA: Dessa är bara tillägg, men jag framför dem ändå. Kommer detta att be för andra att frambringa konstruktiva resultat för att säkra en fred.

SVAR: Oh ja, verkligen. Om bönen har en verkan, förr eller senare, på en enskild individ, har den utan tvivel en verkan på mänskligheten som helhet. Jag menar inte att det önskade resultatet visar sig omedelbart. Men jag skulle vilja lägga till något mer. Bönen är mycket konstruktiv om man även vinner lite insikt om ens egna inre brister. Hur kan detta kombineras med bönen om fred?

Det kan göras på följande sätt: Vad som pågår i er värld är exakt samma sak i en större skala som det som pågår mellan två eller tre eller fyra människor. Sett ur den andliga sanningens och den andliga verklighetens synvinkel, finns det inga stora och små frågor. Den minsta frågan i ett gräl i hemmet, exempelvis, har exakt samma inverkan och betydelse som stora internationella frågor. Detta låter kanske fantastiskt för er. Likväl är det så, mina vänner. Ni tror att eftersom många liv är inblandade, är de större frågorna viktigare. Ni inser föga att era inre avvikelser och misstag, i sanning och i verkligheten påverkar och berör lika många liv i det långa loppet. Ni tror att eftersom frågan om liv och död förekommer i internationella stridigheter, är den viktigare än de små, inre, subtila rätt och fel i era privata liv. Men ni bortser från att ni med dessa subtila privata underströmmar bidrar till de så kallade stora och viktiga frågorna. De förra är i själva verket orsaken till de senare.

Jag kan mycket väl förstå att ni har svårt att greppa det jag säger här. Att kunna förstå det jag säger påkallar era innersta djup. I skapelsen finns det bara en fråga: rätt eller fel, sanning eller osanning, ljus eller mörker. Från vårt perspektiv gör det ingen skillnad om en sådan konflikt finns i en enskild själ eller involverar många. Det ena orsakar det andra och det är därför samma sak. Om du bedrar dig själv och dina motiv och därigenom skapar en förvirrad och disharmonisk situation – för dina självbedrägerier och förvirringar kommer ofrånkomligen att påverka andra människor negativt – skapar du, tillsammans med de andra berörda, mycket ogynnsamma kedjereaktioner och onda cirklar. Precis samma princip ligger inte bara bakom det som kommer till uttryck i världspolitiken, utan den är delvis ansvarig för det. Varje känsla, varje inställning, varje ström i själen lämnar ett avtryck på de kosmiska krafterna och återvänder följaktligen till dig, ofta på ett indirekt sätt, tills dessa negativa krafter är uttömda.

Om ni försöker förstå tanken som jag presenterar här, vinner ni en hel del insikt och förståelse. I er bön om fred, försök att finna var ni, i er egen omgivning, agerar på sätt som liknar nationernas agerande och reaktioner. Genom sådana upptäckter bidrar ni mer till fred än genom andra tillvägagångssätt. Hitta likheten och ni kommer då att vinna insikten om och förståelsen av att det hela utgör en och samma sak. De så kallade stora problemen skulle inte kunna förekomma om de många små problemen i tusentals enskilda fall inte föregick skapandet av samma situation i större skala.

Denna kontemplation borde vara till hjälp på ett dubbelt sätt. Ett: Den skulle bidra till era personliga insikter. Er filosofiska förståelse skulle öka och därmed underlätta er drivkraft för att rena er. Två: Ni skulle inse, utan minsta spår av skuld, hur ni personligen bidrar till och i liten mån är ansvariga för världens oroligheter. Inte i bemärkelsen av, som många skulle tro, att man inte deltar i politiska aktiviteter, utan i bemärkelsen av att era personliga konflikter bidrar till den

allmänna världskonflikten. Försök att se detta, och om ni verkligen försöker, kommer ni att finna det.

FRÅGA: Har bönen någon inverkan på viljan hos dem som är likgiltiga inför andliga värderingar?

SVAR: Verkan kanske inte är omedelbar, men som jag tidigare nämnde kommer den förr eller senare att ha en verkan. Men det är ofta inte bara att en sådan person är ansvarig, utan också många andra människor, liksom du själv. Om du på allvar har granskat ditt verkliga motiv för att be och inte har några illusioner kring det, kommer din bön ofrånkomligen att ha en viss verkan. Bönen kan öppna ett sätt för dig att hjälpa en sådan person, ett sätt att hjälpa som du tidigare inte hade sett. Din uppriktiga bön kan således direkt nå en sådan person.

Bönen är alltid konstruktiv, förutsatt att man inte har några dolda själviska motiv, inga självbedrägerier och förutsatt att den kombineras med handling. Den bästa gärningen består mycket ofta av att erkänna djupt dolda tendenser i ens egen själ. I kraft av en sådan egen ärlighet kan utsikterna för en ny riktning ofta visa sig, varigenom en sådan person kommer att bli hjälpt, om inte direkt av dig, så indirekt genom andra.

Bönen beror helt och hållet på detta ”hur” och med vilket motiv. Detta kan tyckas vara självklart. Ni kanske frågar ”Vilket motiv har jag?”. Ibland finns det dolda motiv och känslor, andra än de uppenbara, kärleksfulla motiven. Om dessa inte erkänns, kommer bönen att vara mycket svagare och därför ha en mindre verkan. Genom ett sådant ärligt erkännande kombineras verkligen gärningen med bönen.

FRÅGA: Jag vet att för att svara på den här frågan, skulle du behöva ta upp den individuellt med dem som kommer till dig för konsultation, men jag undrar om det finns några allmänna råd som du skulle kunna ge till dem som, innan de kommer till dig för dessa sessioner, inte hade gjort några försök att ta kontakt med avlidna nära och kära, och som nu skulle vilja utveckla en mycket välgörande, lycklig och givande kontakt med dem.

SVAR: Som saken är, min kära vän, en givande kontakt med en avliden som man har kär är mycket sällsynt, för även om den ofta söks med de bästa avsikterna, är motiven inte helt sunda. Om man emellertid söker kontakt, om det är Guds vilja, för att finna och utveckla sig själv och man inte bryr sig om vem som sänds, oavsett om det är den som man personligen håller kär eller någon annan ande som är i stånd att hjälpa till, då är motivet och tillvägagångssättet i sin ordning. Men om kontakten enbart söks för att du sörjer och önskar vara i kontakt med den avlidna, förståelig som separationens smärta är, då bör detta motiv eller den här känslan undersökas. Önskan om att upprätta en sådan kontakt, helt bortsett från kärleken och önskan om att vara

tillsammans igen som den uppenbara faktorn, innehåller ofta ett djupt, dolt tvivel. ”Är det verkligen möjligt? Fortsätter man verkligen att leva? På det här sättet kanske jag får bevis.” Det är ingenting fel med tvivlet i sig, det är dock ytterst viktigt att man tydligt ser det i vitögat. Det finns ingenting att skämmas över. Endast genom att direkt se och möta ett sådant tvivel, kan du hantera det på ett adekvat sätt. Så länge tvivlet är dolt utifrån en falsk känsla av skam och skuld, som att säga ”Jag borde inte ha dessa tvivel, men eftersom de finns där, vill jag täcka över dem med den faktiska och sanna önskan om att vara i kontakt med den som jag personligen har kär”, då kan man inte komma till rätta med det.

Om du å andra sidan ser och möter det faktum att du har tvivel, kan du ställa dig ytterligare frågor. Är det en personlig rädsla för döden – som återigen är mänsklig och förståelig? Vad exakt är det du tvivlar på? Du behöver tydligt fastställa detta. Då har du något att hantera. Nästa steg kommer oundvikligen att vara att lära dig att du endast kan avlägsna dessa tvivel genom att finna dig själv, genom att rena de dolda delarna av jaget, genom att klargöra omedvetna förvirringar. Detta är det enda sättet som tvivel kan försvinna och kommer att försvinna. Även det mest påtagliga beviset på fenomen som erbjuds till dig, kommer i själva verket inte att avlägsna dina tvivel på ett djupgående och varaktigt sätt. I stunden skulle du säkert vara glad över det. Men effekten skulle ebba ut. Den gnagande frågan skulle komma upp på nytt igen inom dig, eller fortsätta. Ju fler sådana yttre bevis du erhöll, desto mer skyldig skulle du känna dig över att dina tvivel fortsätter och därmed förtränga dem mer och mer.

Tvivel på Gud, tvivel på universums lagar, tvivel på livets fortsättning finns i samma utsträckning som psyket tvivlar på sig självt. Om du hittar rötterna till alla dina tvivel, nämligen tvivlet på dig själv, då kan du hantera det på ett intelligent sätt.

I min observation av mänskliga själar, har den starka önskan om att kommunicera med avlidna nära och kära nästan alltid sin rot i just detta problem. Jag säger därför att den inte är hälsosam, eftersom den faktiska kontakten inte riktigt skulle hjälpa själens utveckling. Det skulle hjälpa mycket mer om ni tog er an att hantera era inre problem. När du närmar dig det på detta sätt, kommer din önskan om att vara i kontakt med en viss enskild person i tillvaron bortom denna – oavsett hur älskad, hur kär han eller hon är för dig – att minska, i den djupa inre övertygelsen om att universum är gott, kärleksfullt, välvilligt, vänligt. Det kan inte finnas någon död, hat kan inte segra. Det kan inte finnas kaos och oordning. Men dessa svar kan bara komma till dig om du först tillåter dig att inse att dessa frågor och rädslor finns inom dig. Och fråga sedan dig själv varför de finns, var finns tvivlet inom mig? Detta är det sunda tillvägagångssättet och den konstruktiva inställningen till hela frågan vad gäller kontakten med andevärlden.

Att ha kontakt med andar är inte en nödvändighet. För många kan utveckling uppnås utan det. Fortskridande kan åstadkommas utan det. Om och när en sådan kontakt emellertid erbjuds på ett verkligen konstruktivt sätt, bör kontakten i sig som ett faktum vara av mindre betydelse än vad du erhåller ur den. Detta, mina kära vänner, bör vara er huvudsakliga fråga oavsett när ni har möjligheten att närma er en kontakt med andevärlden. Fråga: "Vad ger den mig? Är den konstruktiv? Gör den mig fri? Hjälper den mig att utveckla mig själv? Främjar den min självständighet, mitt eget ansvar, min mognad, min egen ärlighet? Eller främjar den eskapism, oavsett hur vackert den kan vara klädd?" När du närmar dig en kontakt på detta sätt, oavsett om det är en ande eller människa, kommer du vara trygg. Du kommer inte ständigt att behöva fråga dig, innan dina tvivel verkligen kan försvinna: "Är det sant? Är det falskt? Är det mediets undermedvetande? Är det en ande? Är det en gudomlig ande eller är det en fallerande ande?" Detta kommer inte längre att vara poängen, inte ens innan du lyckas avlägsna dina tvivel. Du kommer att kunna lämna sådana obesvarade frågor åt sidan för tillfället och koncentrera dig på vad kontakten har att erbjuda dig, tills du har fortskridit tillräckligt på din väg för att hitta, djupt i de dolda skrymslena i din själ, de verkliga rötterna till alla dina tvivel vad gäller livet och döden, Gud och människan. Detta kommer att göra dig stark och säker och självständig på ett sant sätt. Detta är den enda riktiga inställningen till all hjälp som erbjuds dig. När du väl ser och möter dina tvivel i sitt sanna ljus, kommer du inte längre att skämmas över dem. De finns i viss utsträckning hos de flesta människor, huruvida de är medvetna i vissa avseenden och omedvetna i andra gör inte någon skillnad.

Men i grunden är tvivlen följande: "Är Gud en verklighet eller är detta ett universum där allting är godtyckligt och tillfälligt? Befinner jag mig i kaotiska krafterns nåd eller är universum lika välvilligt och lika kärleksfullt som metafysiska läror, religioner och vissa filosofier lär ut?" Detta utgör striden inom er som inrymmer alla andra tvivel, såsom livets fortsättning efter döden, rädslan för döden, rädslan för livet, rädslan för andra människor och dig själv, misstron på grund av den här rädslan. Svaret på dessa frågor kan bara bli en stark visshet som en följd av din fullständiga förståelse av dig själv och lösningen på dina inre konflikter. Detta är det enda sättet.

Det är möjligt att en del av dig tror på alla sanningar medan en annan del tvivlar och är samtidigt rädd för att hysa dessa tvivel och därför döljer dem. Genom att ta fram dem, närmar dig du kärnan av problemet direkt. Detta kommer i sin tur att ge dig den rätta inställningen till alla aspekter av livet, vare sig det är kontakten med andliga krafter eller varelser eller något annat område av det mänskliga livet.

FRÅGA: Detta är till stor hjälp. Men i en av sessionerna blev en person tillrådd att tala med sin far varje dag...

SVAR: Man kan, för det första, prata med och hjälpa en avliden som man har kär utan en faktisk ömsesidig kontakt. Människan som pratar med den avlidne sänder bara tankar som kan vara konstruktiva och till hjälp för att visa vägen för den själen. Detta är inte samma sak som den slags kommunikation där en ande manifesterar sig. Jag sa inte heller att en kommunikation inte är tillrådlig under alla omständigheter, särskilt om man närmar sig det med en inställning där man vill hjälpa andarna. Huvudsaken är att man odlar den grundläggande sunda inställningen som jag diskuterade. När du söker kontakt i hopp om att stilla förekommande tvivel, även om hoppet och tvivlen inte behöver vara medvetna, understödjer det något som inte är hälsosamt och bidrar till en förvirrad inställning till hela den här frågan. Att prata med en avliden som man har kär, utan att få bevis på hans eller hennes fortsatta tillvaro, är en helt annan sak. Andar är ofta benägna att ta råd från sina nära och kära på jorden snarare än från andra andar. Det finns därför ingen skada i att försöka hjälpa vid särskilda, speciella fall. Men detta ändrar inte det jag sa om att söka kontakt med andevärlden där andar faktiskt manifesterar sig i någon eller annan¹. [Tack så jättemycket.]

FRÅGA: Jag skulle vilja veta hur man kan hantera en skuldkänsla – och också hur man kan gottgöra?

SVAR: Så länge en inställning, en känsla, en handling eller en tanke ger upphov till skuld, har man inte hittat dess rötter. Den gnagande skulden envisas därför. Det är som om psyket säger ”Du har ännu inte kommit till dess rötter” och det är därför ett tecken på att du ska fortsätta söka vad gäller just det som du medvetet är skyldig över. Undersök det och du kommer att upptäcka att det ofta kamouflerar en verklig skuld. Det är som om psyket säger: ”Jag producerar denna skuld så att jag inte behöver möta den verkliga skulden.” Låt er inte vilseledas av sådana upptäckter. Fortsätt från den punkten.

Ni kommer också att upptäcka att man ofta känner skuld kring ett vanligt mänskligt misslyckande eller en brist. Vid fortsatt analys kommer du att upptäcka att det finns något inom dig som inte är redo att ge upp denna brist eller svaghet, av skäl som fortfarande är dolda. Du känner dig därför skyldig. Detta innebär att du behöver ta reda på varför du inte vill släppa taget om bristen. Du kommer ofrånkomligen att upptäcka att bristen är tänkt att utgöra ett försvar mot dina osäkerheter, dina rädslor, dina sårbarheter. Först när du upptäcker att det är så, kan du undersöka varför du tror att den kommer att skydda dig och huruvida detta antagande stämmer. Du kommer naturligtvis att upptäcka att den utgör en felaktig slutsats, en missuppfattning.

Först när du fullt ut förstår att den utgör en missuppfattning, kommer du att släppa taget om den. Din inre vilja kommer att bli verksam. Du kommer att släppa taget utan ansträngning. Du kommer att upptäcka att försvarsmekanismen, den skenbara skyddande rustning som denna brist utgör, är

¹ Den engelska meningen avslutas "...in which or another.". Möjligen skulle ordet "form" kunna läggas till. Övers. anm.

värdelös, meningslös. Den fungerar inte. När du tydligt ser det, kommer du att vara villig att ge upp den – och då, när du är villig att ge upp den, kommer du inte längre att känna dig skyldig. Du fortsätter att känna dig skyldig bara om du försöker ge upp bristen på ett tvångsmässigt sätt, samtidigt som du i ditt inre håller fast vid den, av det skäl jag angav.

Jag säger därför, forcera det inte, för forcerandet kan inte lyckas. Försök snarare att ta reda på huruvida du verkligen vill ge upp det som gör att du känner dig skyldig? Eller finns det inte någon dold vrå i din själ som säger: ”Jag måste ha den bristen, för annars skulle jag blotta mig och bli skadad.” När du upptäcker detta, närmar du dig kärnan i problemet.

Sedan finns det ett annat alternativ vad gäller skuldkänslor: Man känner sig ofta skyldig när den känslan är oberättigad, som jag tidigare nämnde. Dessa oberättigade skuldkänslor är, som jag också nämnde, ett kamouflage för den verkliga orsaken som man känner sig skyldig till. Som jag sa för en tid sedan så är den inbillade skulden ofta i själva verket gravare än den verkliga dolda skulden. Men just för att den verkliga skulden är svårare att möta, tycks den känslomässigt vara svårare att bära än den oberättigade, inbillade skulden. Den verkliga skulden kan vara att du förnekar dig själv på något sätt, att du sviker dig själv genom en svaghet som är en följd av en felaktig slutsats. Genom att svika dig själv – den bästa delen av dig själv, den som längtar efter att älska och ge, att känna och sympatisera, vara generös, vara ödmjuk – sviker du ofrånkomligen även dem som du älskar bäst. När du hittar detta indirekta svek mot andra på grund av ett direkt svek mot dig själv, har du en annan ledtråd till din skuld.

Genom att finna allt detta, gottgör du. Genom att finna dessa svar genom det gradvisa arbetet, tålamodet, uthålligheten och det avslappnade, fortsatta bemödandet i den här riktningen, gör du det enda som är konstruktivt och värdefullt. Du gottgör därför, inte en högre makt, utan dig själv. Guds vägar, sanningens vägar, medför glädje och befrielse. Om mänskligheten bara kunde känna detta, skulle så mycket sorg och vedermödor kunna undvikas! Många av er känner i själva verket att även om Guds vägar är underbara, är de en vedermöda för er och kräver ett helgonlikt liv som inte är till er fördel. Detta är så osant, så väldigt osant! Först när ni upplever vissa stora befrielser i det arbete som jag visar er, kommer ni att upptäcka att den här föreställningen, ofta omedveten, är felaktig. Guds vägar fungerar till er omedelbara, direkta fördel och utgör inte något ”hyckleri” och helgonlikt som är bortom er räckvidd. Med den vetskapen måste allt ert tvivel och alla era skulder försvinna, för ni kan vara tillfreds med er själva och med det som är bäst inom er, i vetskap om att det inte kommer att medföra någon nackdel för er.

Må dessa ord slå rot i era själar. Må var och en av er finna något i orden som jag har förmånen att ge er, från vilka ni kan bygga en djupare förståelse, den inre viljan och inre friden för att finna er själva utan otålighet, utan inre stress. Må dessa ord hjälpa er att söka vetskapen och

medvetenheten om att närhelst världen tycks vara grå och dyster, är det ett tecken på att du inte är i sanning. Om ni bara kan behålla den tanken, hjälper den er i svåra stunder. Inse att skuggan inte är sanningen. Olycka, hopplöshet är inte sanningen. För världen är en vacker värld där det inte finns något att oroa sig för. Huruvida du lyckas med ditt arbete lite snabbare eller långsammare gör inte någon skillnad. För ni alla, varje själ som någonsin har skapats, kommer att nå fram till ljuset som är evig lycka. Det kan inte vara på något annat sätt! Ta med denna tanke. Må den stärka er. Var välsignade, mina kära vänner, var och en av er, i Gud och i Kristus. Var i frid, var i Herren!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19